

РЕШЕНИЕ

№ 3701

гр. София, 02.06.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.05.2017 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Славина Владова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Мира Петракиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **3220** по описа за **2017** година докладвано от съдия Мария Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 29.01.2017г. по н.а.х.д. № 16594/2015 г. на Софийски районен съд, НО, 107 състав се изменя Наказателно постановление № С-6-ДНСК-64 от 31.08.2015 г. на началника на РДНСК-Югозападен район, с което на [фирма], на основание чл. 237, ал. 1, т. 1 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/ е наложена имуществена санкция в размер от 8 000 лв. за нарушение на чл. 137, ал. 3 и чл. 148, ал. 1 от ЗУТ, като размерът на санкцията е намален на 1 000 лв.

В касационната жалба се сочи, че постановеното решение е неправилно и незаконосъобразно поради нарушение на материалния закон и допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. Иска се отмяна на решението и на наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба, редовно уведомен, представлява се от юрк. И., който изразява становище по оспорване на жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна.

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК от съобщаването на обжалваното съдебно

решение. Предвид изложеното същата се явява процесуално допустима.

По съществуто на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е основателна.

В рамките на касационното производство съдът обсъжда само посочените в жалбата пороци на решението, както и с оглед императивната разпоредба на чл. 218, ал. 2 от АПК, касационната инстанция следи служебно за валидността и допустимостта на обжалваното решение и съответствието с материалния закон.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу НП, което подлежи на съдебен контрол и от законен състав.

Фактическата обстановка, въззивният съд е установил въз основа на събраните и приобщени по реда на чл. 283 НПК писмени доказателства и гласни такива. От фактическа страна е установено, че в хода на извършена проверка на РДНСК-Югозападен район било установено, че [фирма], в качеството си на възложител, през периода 2013-2014г. е допуснало да бъде изграден строеж „Преустройство на базова станция за“ GSM/UMTS оборудване № S. 0456 на [фирма]“, без строителни книжа (одобрени проекти и разрешение за строеж), като в базовата станция били допълнително монтирани 2 броя антени.

Административен съд София - град, X. - ти касационен състав намира, че описаната фактическа обстановка е установена въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, в съответствие с процесуалния закон. Фактите и обстоятелствата са установени правилно от СРС и кореспондират със събраните по делото доказателства. Въз основа на тях въззивният съд е направил извод, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи. При издаването им не са допуснати съществени процесуални нарушения. Спазени са сроковете по чл. 34 от ЗАНН и изискванията на чл. 42 и 57 от ЗАНН. В АУАН еднозначно били посочени всички съставомерни факти, мястото и периодът, в който е извършено нарушението. В НП била дадена и съответна и пълна правна квалификация на нарушението. Настоящият съдебен състав не споделя доводите на въззивната инстанция. В случая, е допуснато нарушение на императивните изисквания на чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, като и в двата акта на административно-наказателното производство не е посочена дата на извършване на нарушението. Периодът, който е описан от 2013-2014 г. е твърде дълъг за монтиране на двете антени определени като строеж. Административнонаказващия орган е бил длъжен да прояви по – голяма процесуална активност, за да установи точно датата или конкретния период на монтиране на антените. Наред с това, не са посочени и доказателства, защо административнонаказващият орган е приел, че това именно е периода на извършеното нарушение. Без изричното и мотивирано посочване на датата /периода/ на извършване на нарушението, съдът не е в състояние да прецени и установи кога е извършено деянието. Посочването на точната дата на извършване на нарушението е от особено съществено значение за законосъобразното развитие на административно-наказателното производство, с оглед преценка на сроковете по чл.34 от ЗАНН и чл.80, ал.1 т.5 от НК във вр.чл.11 от ЗАНН. В тази връзка е необходимо още да се посочи, че за да предизвика целените с издаването му правни последици, наказателното постановление, като писмено обективирано волеизявление, следва да съдържа определен в закона минимален обем информация. Данните, фактите и обстоятелствата, които безусловно следва да съдържа наказателното постановление, са посочени в чл. 57 от ЗАНН. Тези от тях, посочени в чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, а именно - описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено,

обстоятелствата, при които е извършено, доказателствата, които го потвърждават, както и законните разпоредби, които са били нарушени виновно съставляват фактическите и правни основания, от които следва постановението от административно-наказващия орган резултат. Изискването за обосноваване на наказателното постановление е една от гаранциите за законосъобразност на същото, които законът е установил за защитата на правата и законните интереси на гражданите и организациите - страни в административно-наказателното производство. Тази гаранция се проявява в две насоки. С излагането на мотивите се довеждат до знанието на адресата съображенията, по които административно-наказващият орган е пристъпил към налагане на конкретно административно наказание. Това подпомага лицето, чиято юридическа отговорност е ангажирана в избора на защитните средства и въобще при изграждането на защитата срещу такива актове. От друга страна, наличието на мотиви, основания за налагането на санкция, улеснява и прави възможен контрола върху законосъобразността и правилността на акта, упражняван при обжалването му пред съда, допринася за разкриване на евентуално допуснатите закононарушения. Значението на изискването за мотиви, според ЗАНН, е такова, че тяхното неизлагане към наказателното постановление съставлява съществено нарушение на закона и е основание за отмяна на акта. Тези реквизити, не могат да бъдат извлечани по тълкувателен път, нито по пътя на формалната или правна логика. Това би имало за последица твърде сериозна неопределеност в регламентацията на обществените отношения от категорията на процесните, и в сериозна степен би застрашило правото на защита на привлеченото към отговорност лице.

Налице е и несъответствие между описанието на извършеното нарушение и правната му квалификация. Липсва словесна идентичност на фактическото описание на нарушението в НП - [фирма] в качеството на възложител допуснало да бъде изграден строеж без строителни книжа и правната квалификация на нарушението – чл. 237, ал. 1, т. 1 от ЗУТ. Посочения като осъществен състав на чл. 237, ал. 1, т. 1 от ЗУТ гласи, че началникът на Дирекцията за национален строителен контрол или упълномощено от него длъжностно лице налага имуществена санкция на юридическо лице или едноличен търговец, както следва: на извършител, възложител или строител на строеж от първа до трета категория включително, незаконен по смисъла на чл. 225, ал. 2 - в размер от 5000 до 50 000 лв. Допустителството е наказуемо по чл. 232, ал. 2 от ЗУТ гласящ, че се наказва с глоба от 1 000 до 10 000 лв., ако по друг закон не е предвидено по-тежко наказание, лице - участник в строителството, което извършва, разпореди или допусне извършването на незаконен строеж. С оглед гореизложеното, решението на СРС както и потвърденото с него наказателното постановление следва да бъдат отменени.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен съд София-град, XII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 29.01.2017 г., постановено по н.а.х. дело № 16594/2015 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 107 състав.

ОТМЕНЯ НП № С-6-ДНСК-64/31.08.2015, издадено от Началник РДНСК-Югозападен район, с което на [фирма], на основание чл. 237, ал. 1, т. 1 от Закона за устройство на територията е наложена имуществена санкция в размер от 8 000 лв. за нарушение на

чл. 137, ал. 3 и чл. 148, ал. 1 от ЗУТ.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: